Література:

1. Примуш М. В. Загальна соціологія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1584072013714/sotsiologiya/zagalna_sotsiologiya.
2. Іваницький О. В. Економічні девіації в системі досліджень соціальних структур (управлінський аспект) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.academy.gov.ua/ej/ej7/doc_pdf/ivanicky.pdf.
3. Митний кодекс України від 13.03.2012 № 4495-VI зі змінами і доповненнями [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4495-17.
4. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 № 2341-III зі змінами і доповненнями [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2341-14.

Лілія Амбрик, Дмитро Матвіїв
Тернопільський національний економічний університет

ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В МИТНІЙ СФЕРІ

В умовах посилення глобалізаційних процесів особливого значення набуває дослідження управління митними ризиками. Так, згідно Митного кодексу України управління ризиками – це робота органів доходів і зборів (фіскальних органів) з аналізу ризиків, виявлення та оцінки ризиків, розроблення та практичної реалізації заходів, спрямованих на мінімізацію ризиків, оцінки ефективності та контролю застосування цих заходів [1].

Цілями застосування системи управління ризиками є [1]:

— запобігання, прогнозування і виявлення порушень законодавства України з питань державної митної справи;

— забезпечення більш ефективного використання наявних у органів доходів і зборів ресурсів та зосередження їх уваги на окремих згрупованих об’єктах аналізу ризику, щодо яких є потреба у застосуванні окремих форм митного контролю або їх сукупності, а також у підвищенні ефективності митного контролю (областях ризику);

— забезпечення в межах повноважень органів доходів і зборів заходів із захисту національної безпеки, життя і здоров’я людей, тварин, рослин, довкілля, інтересів споживачів;

— прискорення митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України.

Слід зазначити, що в Україні застосовується автоматизована система аналізу та управління ризиками (АСАУР), засади функціонування якої визначено Наказом Міністерства фінансів України від 31.07.2015 № 684 «Про затвердження Порядку здійснення аналізу та оцінки ризиків, розроблення і реалізації заходів з управління ризиками для визначення форм та обсягів митного контролю». Згідно даного наказу, АСАУР – сукупність програмно-інформаційних комплексів, які забезпечують функціонування системи управління ризиками під час митного контролю та оформлення товарів і транспортних засобів [2].

На тактичному рівні управління ризиками органами ДФС (їх структурними підрозділами) в межах компетенції за результатами аналізу, виявлення та оцінки ризиків та відповідно до реєстру ризиків розробляються заходи з управління ризиками. Для цього використовуються такі інструменти [2]:

1) профілі ризику;
2) орієнтування;
3) індикатори ризику;
4) методичні рекомендації щодо роботи посадових осіб митниць з аналізу, виявлення та оцінки ризиків;

5) випадковий відбір.

Література:

1. Митний кодекс України від 13.03.2012 № 4495-VI зі змінами і доповненнями [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4495-17.

2. Наказ Міністерства фінансів України від 31.07.2015 № 684 «Про затвердження Порядку здійснення аналізу та оцінки ризиків, розроблення і реалізації заходів з управління ризиками для визначення форм та обсягів митного контролю» [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1021-15

Катерина Антоняк
Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: кан. екон. наук, доцент Валігура В. А.

КОРПОРАТИВНИЙ ПОДАТКОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

Діяльність будь-якого суб'єкта господарювання супроводжується сплатою податкових платежів, тому врахування податкових факторів в управлінні підприємством є очевидним. Теоретично, податки не повинні управляти діяльністю підприємства та суттєво змінювати філософію бізнесу. Сценарій відносин підприємства з державою щодо податкових питань впливає на вибір системи проведених у сфері податкового обліку заходів (податкову політику підприємства).

Оптимізація оподаткування зводиться не лише до мінімізації податків, це поняття набагато ширше і його інструментами є відтермінування сплати податків, зменшення суми «живих» коштів, що сплачуються до бюджету, та інші. «Усі вони вигідні з точки зору фінансового менеджменту: грошові кошти залишаються в розпорядженні суб'єктів господарювання і дають прибуток, не зменшується сума обігових коштів (а це особливо актуально,коли їх недостатньо), що також сприяє збільшенню прибутку, тощо».[1]

Суб'єкти підприємництва не можуть обійтися без податкових витрат, проте вони можуть управляти цими сумами, зокрема, цього можна досягти належною організацією корпоративного податкового менеджменту.

Податковий менеджмент підприємства передбачає розробку управлінських рішень, спрямованих на формування фінансового потенціалу і підвищення його ефективності .[2,с.100]

Його основна мета полягає в активному впливі на чистий прибуток, його максимізацію при певних заданих параметрах ринкового середовища і кон'юктури. Ні в якому разі вона не повинна зводитись до абсолютної мінімізації податкових платежів.

Процесами, що забезпечують функціонування корпоративного податкового менеджменту є: [3,с.331]

1. Аналіз зовнішнього податкового середовища, прогнозованих нормативно-правових змін чинного законодавства, міжнародних конвенцій з питань оподаткування

2. Розробка податкової стратегії підприємства (податкове прогнозування) і виявлення можливостей легальної оптимізації податкових платежів на основі застосування особливостей оподаткування.

До таких особливостей, у першу чергу, відносять наявність різноманітних пільг у вигляді:

— зниження податкових ставок за окремими галузями і видами діяльності;

— звільнення від сплати податків окремих категорій підприємств;

— звільнення від сплати податку окремих видів господарських операцій і видів продукції (робіт, послуг);

— врахування регіональних відмінностей у системі оподаткування.